

Bent Bøgsted i sin ordførertale og i den efterfølgende debat sagde, at det var sådan, at man kunne ringe til den sygemeldtes læge, og så var det den sygemeldtes læge, der afgjorde, om den sygemeldte nu skulle deltage i aktivering eller ej. Jeg skal bare bede ministeren om at bekræfte, at det ikke er tilfældet, men at det, der ligger i lovforslaget, rent faktisk er, at det er kommunen, der til syvende og sidst afgør, om man skal deltage i aktivering, og ikke ens egen læge.

Det andet spørgsmål går på serviceloftet ude i kommunerne. Er det ikke rigtigt, at hvis kommunerne ansætter nogle flere mennesker til at hjælpe syge hurtigt tilbage på arbejdsmarkedet, til at hjælpe syge, sådan at de kan komme i gang med nogle rigtige projekter, vil det betyde en forøgelse af kommunernes udgifter, så det på grund af det serviceloft, man har lavet over for kommunerne, ender med, at de f.eks. må ud og afskedige personale i daginstitutioner eller i ældreplejen for at kunne holde aftalen med regeringen?

Kl. 12:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 12:09

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan bekræfte, at det her lovforslag ikke tilsigter nogen ændringer af serviceloftet.

Kl. 12:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Thomas Adelskov.

Kl. 12:09

Thomas Adelskov (S):

Tak for det. Så må jeg jo også konkludere, at det betyder, at hvis man laver ekstra aktivitet, skal man altså ud at finde besparelserne andre steder – det vil jo f.eks. være i skoler, daginstitutioner og hjemmepæjen.

Jeg fik ikke svar på det allerførste spørgsmål, jeg stillede. Det første spørgsmål gik på, om ministeren kunne bekræfte, at det er kommunen, der til syvende og sidst afgør, om man skal aktiveres, og ikke, som hr. Bent Bøgsted stod og sagde i Folketingssalen, at man kan ringe til egen læge og det så er lægen, der tager stilling til, om man skal deltage i aktivering. Kan ministeren bekræfte, at det er kommunen, der tager stilling til og beslutter, om man skal deltage i aktivering?

Kl. 12:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 12:10

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil først lige sige, at der ikke findes større økonomiske incitamenter end at få syge gjort raske og få dem i arbejde eller at få arbejdsløse i job. Der findes i vores systemer ikke større incitamenter for kommunerne end det.

Som vejledning for sagsbehandlerne i jobcentrene er det i bemærkningerne til lovforslaget fastsat, at i sager, hvor sagsbehandleren er i tvivl om, hvorvidt sygeopfølgning med personligt fremmøde er muligt – eksempelvis i forbindelse med alvorlige kræftsygdomme eller anden alvorlig sygdom – skal sagsbehandleren kontakte den syges egen læge eller sygehusets læge, før der eventuelt indkaldes til sygeopfølgning. Sagsbehandleren skal på baggrund af lægens vurdering afgøre, om opfølgningen bør sættes på standby, fordi sygdommen forhindrer opfølgning ved kontakt med den sygemeldte. Og ved standby forstås i den her forbindelse, at opfølgning sker på baggrund af sagens oplysninger, herunder de lægelige oplysninger, og uden kontakt til den syge.

Jeg har på et møde med Kræftens Bekæmpelse drøftet opfølgningen over for alvorligt kræftsyge og fik opbakning til de ovenfor nævnte retningslinjer for opfølgningen.

Kl. 12:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ja tak. Der er endnu en kort bemærkning. Den er fra hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 12:11

Leif Lahn Jensen (S):

Det er jo en ret spændende debat, der er i gang, og jeg sidder her og lytter lidt til de forskellige ordførere. Jeg hørte ordføreren fra Venstre sige på det tidspunkt, da hun var på, at rigtig mange bliver syge på arbejdsmarkedet – at rigtig mange bliver syge på arbejdsmarkedet. Er ministeren enig med sit eget parti i denne holdning, og hvad vil ministeren egentlig gøre ved det? For det forebyggende er jo også interessant, når vi snakker om de her syge.

Kl. 12:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 12:12

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det gør vi jo ret rent faktisk rigtig meget for, og hr. Leif Lahn Jensen glemmer måske, at vi er fælles om arbejdsmiljøreformen, hvor vi jo har taget